

Samlenotat

Rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport)
den 28.-29. november 2022

7. november 2022
ASJ

Kultur og sport

7. Rådsresolution om en EU-arbejdsplan for kultur 2023-2026 – **side 2**

KOM-dokument foreligger ikke

- Vedtagelse

8. Støtte til og solidaritet med ukrainsk kultur, herunder kulturarv – **side 7**

KOM-dokument foreligger ikke

- Politisk drøftelse

9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked (europæisk retsakt om mediefrihed) og om ændring af direktiv 2010/13/EU – **side 9**

KOM (2022) 457

- Fremskridtsrapport

10. Konklusioner fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om bæredygtig og tilgængelig sportsinfrastruktur – **side 30**

KOM-dokument foreligger ikke

- Vedtagelse

11. De seneste kriser og idrættens fremtidige udvikling – **side 34**

KOM-dokument foreligger ikke

- Politisk drøftelse

Ad 7. Rådsresolution om en EU-arbejdsplan for kultur 2023-2026

KOM-dokument foreligger ikke

- Vedtagelse

Nyt notat.

1. Resumé

Det tjekkiske formandskab har fremlagt et udkast til rådsresolution om en EU-arbejdsplan for kultur for perioden 2023-2026, der skal afløse den nuværende kulturarbejdsplan, som udløber i år.

Rådsresolutionsudkastet skal bl.a. ses som en opfølgning på det tjekkiske formandskabsprogram, hvor en ny kulturarbejdsplan indgår som en prioritet. Endvidere følger resolutionsudkastet bl.a. op på det fransk-tjekkisk-svenske trioformandskabsprogram, der har fokus på kulturens bredere samfundsmæssige betydning; f.eks. i forhold til økonomien.

Kulturarbejdsplanen er en form for rullende dagsorden for Rådets kultursamarbejde, og det tjekkiske formandskab har i sit forslag til rådsresolution lagt op til at brede samarbejdet ud til at omfatte de europæiske institutioner, civilsamfundet, tredjelande, internationale organisationer mv.

Resolutionsudkastet lægger op til at identificere prioriteter og tilhørende indsatser, der på forskellig vis kan følges op på i den kommende periode. Det vil som hidtil være frivilligt for medlemsstaterne, om de vil deltage i opfølgningen på arbejdsplanen. Endvidere opfordres Kommissionen og EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til i første halvdel af 2026 at overveje at fremlægge et forslag om en EU-strategisk ramme for kultur for at styrke og synliggøre kulturens rolle i EU's andre politikker.

Der lægges op til, at Danmark tilslutter sig udkastet til rådsresolution, som bakkes generelt op af medlemslandene og Kommissionen.

Rådsresolutionsudkastet er sat på dagsordenen til vedtagelse på rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 28.-29. november 2022. Rådsresolutionsudkastet forventes vedtaget på rådsmødet.

2. Baggrund

Rådsresolutionsudkastet følger bl.a. op på det tjekkiske formandskabsprogram. Her tages der afsæt i, at den nuværende kulturarbejdsplan udløber i 2022, og at fokus derfor vil være på at få vedtaget en ny arbejdsplan, som skal bygge på de hidtidige erfaringer med kulturarbejdsplaner og samtidig tilføje en mere strategisk dimension til arbejdet. Bl.a. lægger formandskabet op til, at planen tager højde for aktuelle udviklingstendenser – f.eks. krigen i Ukraine.

Derudover lægges der i det fransk-tjekkisk-svenske trioformandskabsprogram op til at arbejde for en ny kulturarbejdsplan, hvor kulturen bliver sat i et bredere samfundsmæssigt perspektiv – især er det ambitionen at sætte fokus på kulturens økonomiske betydning, den kunstneriske frihed og digitaliseringens indvirkning på kulturområdet.

3. Formål og indhold

Udkastet til rådsresolution sigter på at få vedtaget en ny kulturarbejdsplan for perioden 2023-2026 som afløser for den nuværende fireårige arbejdsplan, der udløber i 2022.

Kulturarbejdsplanen er en form for rullende dagsorden for kultursamarbejdet og på linje med tidligere kulturarbejdsplaner lægger rådsresolutionsudkastet op til at definere en række prioriterede temaer, principper for arbejdet med temaerne samt en tidsplan for slutprodukter i form af undersøgelser, rapporter, workshops, konferencer og andre erfarings- og udvekslingsinitiativer mv. Det foreslås i resolutionsudkastet, at der som hidtil kan nedsættes en række arbejdsgrupper, der skal arbejde på grundlag af den åbne koordinationsmetode – dvs. informations- og videndeling og udveksling af god praksis uden nogen form for harmonisering. Deltagelse i arbejdet med opfølgningen på planen er som hidtil frivillig for medlemsstaterne.

Rådsresolutionsudkastet tager afsæt i samfundsudfordringer som f.eks. den igangværende krig i Ukraine, følgerne af pandemien, klimaændringer, digitaliseringen mv. og lægger op til, at kultursamarbejdet i den kommende periode skal have følgende fire prioriterede temaer:

- a) Kunstnere og kulturfagfolk: Styrke de kulturelle og kreative sektorer.
- b) Kultur for borgerne: Styrke deltagelse i kultur og kulturens samfundsmæssige rolle.
- c) Kultur for planeten: Slippe kulturens kraft løs.
- d) Kultur for samskabende partnerskaber: Styrke den kulturelle dimension i EU's eksterne forbindelser.

Udkastet peger på, at disse prioriteter kan bidrage til at fremme det europæiske kultursamarbejde og den kulturelle mangfoldighed, give merværdi på europæisk plan – og samtidig adressere væsentlige samfundsudfordringer under behørigt hensyn til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Resolutionsudkastet munder ud i en opfordring til Kommissionen og EU's højstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om inden for deres respektive kompetenceområder og under behørigt hensyn til nærhedsprincippet:

- At udarbejde et arbejdsdokument om, hvordan der er fulgt op på arbejdsplanen på grundlag af medlemsstaternes skriftlige høringsbidrag, som skal være fremsendt senest i april 2026, og i juni 2026 at vedtage en endelig rapport om opfølgningen.

- Pba. høringer af medlemsstater og interessenter at overveje at foreslå en EU-strategisk ramme for kultur, som skal have til formål at tænke kulturpolitiske perspektiver og værdien af kultur ind i alle relevante EU-politikker, -programmer og -initiativer.

I et bilag til rådsresolutionsudkastet oplistes *vejledende principper* for arbejdet under kulturarbejdsplanen som f.eks., at kulturen har en egenverdi og bidrager til at styrke den europæiske identitet, at kulturel og sproglig mangfoldighed er et grundlæggende aktiv for EU og skal respekteres og fremmes, at kunstnerisk frihed og kreativitet er grundlæggende for evnen til at adressere udfordringer og tænke kritisk og derfor bør understøttes på alle relevante måder, at kulturen bidrager til bæredygtig udvikling, økonomien og social inklusion mv.

I bilaget indgår oplysninger om, *hvordan der følges op på planen*, og hvilke *arbejdsmetoder* der kan bruges. F.eks. lægges der op til regelmæssig dialog mellem medlemsstaterne, de europæiske institutioner, civilsamfundet, internationale organisationer og tredjelande om planens temaer. Endvidere understreges f.eks. behovet for *fleksibilitet* i opfølgningen, således at der er mulighed for at adressere nye temaer som følge af pludseligt opståede udefrakommende ændringer. Hvad angår *arbejdsmetoder* peges der på f.eks. arbejdsgrupper under den åbne koordinationsmetode, ekspertgrupper og rundbordsmøder ledet af Kommissionen, tænketank-møder, konferencer, dialoger med civilsamfundet, fælles initiativer med Europarådet mv.

Bilaget opregner derudover konkrete indsatser under de foreslåede prioriterede temaer, hvor arbejdsmetoderne kan variere fra indsats til indsats:

Ad a) Kunstnere og kulturfagfolk: Styrke de kulturelle og kreative sektorer – der lægges f.eks. op til at arbejde videre fra nuværende arbejdsplan med *kunstneres og kulturfagfolks arbejdsvilkår*. Endvidere foreslås det at sætte fokus på bl.a. *kunstnerisk frihed, den grønne omstilling af kultursektoren, kultursektoren og energikrisen mv.*

Ad b) Kultur for borgerne: Styrke deltagelse i kultur og kulturens samfundsmæssige rolle – under dette tema foreslås det at sætte fokus på indsatser som f.eks. *fremme af demokrati gennem kultur, kultur og sundhed, beskyttelse af børn og unge fra skadeligt indhold på digitale platforme mv.*

c) Kultur for planeten: Slippe kulturens kraft løs – indsatser under denne prioritet lægges op til at være f.eks. *samarbejde om kulturstatistik, kulturforvaltning, klimaindsats gennem kultur, et miljø af kvalitetsbyggeri for alle, beskyttelse af kulturarven i en konflikt- og krisetid mv.*

d) Kultur for samskabende partnerskaber: Styrke den kulturelle dimension i EU's eksterne forbindelser – der lægges bl.a. op til at arbejde med *en EU-strategisk tilgang til internationale kulturelle forbindelser, bevaring af kulturarven og styrkelse*

af lokale kultursektorer i Ukraine, kulturens og kulturaktørers rolle ifm. fremme og beskyttelse af demokrati og menneskerettigheder i skrøbelige områder mv.

I et bilag A fremlægges en oversigt over mulige opfølgingsindsatser med en tentativ tidsplan for opfølgningen på arbejdsplanen for fireårsperioden.

I et bilag B beskrives retningslinjer for alle arbejdsmetoderne såsom, at deltagelse i opfølgingsarbejdet er frivillig, at listen af mulige arbejdsmetoder ikke er udtømmende, at Kommissionen bidrager med ekspertise og praktik til opfølgingsarbejdet, at resultaterne af opfølgingsarbejdet kommunikeres bredt ud mv.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant ifm. et forslag til rådsresolution.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af resolutionsudkastet har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Rådsresolutionsudkastet medfører ikke i sig selv væsentlige økonomiske konsekvenser og vurderes heller ikke i en senere fase at indebære væsentlige konsekvenser for EU's budget, statsfinanserne, samfundsøkonomien eller beskyttelsesniveauet.

Eventuelle udgifter som led i national opfølgning på kulturarbejdsplanen vil blive afholdt inden for Kulturministeriets ramme.

8. Høring

Udkastet til rådsresolution er blevet sendt i høring i EU-specialudvalget for kulturpolitiske spørgsmål med frist den 3. november 2022. Høringen gav ikke anledning til bemærkninger.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Udkastet til rådsresolution bakkes generelt op af medlemslandene og Kommissionen.

10. Regeringens generelle holdning

Et samarbejde om fælles problemstillinger ud fra en plan og på grundlag af en åben koordinationsmetode er velegnet for kulturområdet, som henhører under medlemsstaternes kompetence, og hvor Unionen alene kan understøtte og supplere medlemsstaternes indsatser.

Der lægges i forlængelse heraf op til, at Danmark tilslutter sig rådsresolutionsudkastet og i den forbindelse finder det vigtigt, at deltagelse i den konkrete opfølgning på arbejdsplanen som hidtil er frivillig for medlemsstaterne.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. rådsresolution om en EU-kulturarbejdsplan har ikke været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Ad 8. Støtte til og solidaritet med ukrainsk kultur, herunder kulturarv

KOM-dokument foreligger ikke

- Politisk drøftelse

Nyt notat.

1. Resumé

Det tjekkiske formandskab ventes at foreslå en politisk drøftelse af, hvordan man fra EU's side bedst kan understøtte Ukraines bestræbelser på at beskytte kulturarven og mediernes rolle set i lyset af de alvorlige følger, som den ni måneder lange krig allerede har haft for landets kulturelle mindesmærker, kulturinstitutioner, kulturliv og mediesektor.

Formandskabet forventes til brug for drøftelsen at fremlægge et diskussionspapir med konkrete spørgsmål til medlemsstaterne.

Alle lande ventes at deltage i den politiske drøftelse på rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 28.-29. november 2022.

2. Baggrund

Punktet skal ses med baggrund i, at krigen i Ukraine også er et alvorligt angreb mod den ukrainske kultur og kulturarv, og som konsekvens heraf er der i EU-regi allerede fokus på at bistå Ukraine mhp. afbødning af krigens følger på kultur- og medieområdet. Set i et bredere perspektiv er krigen, der finder sted på europæisk jord, også et angreb mod EU's grundlæggende værdier og rettigheder.

Diskussionen følger bl.a. op på kulturministrenes drøftelse på rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 4.-5. april 2022, der havde fokus på, hvordan medlemsstaterne kunne understøtte de ukrainske kulturaktører gennem kulturtiltag.

3. Formål og indhold

Punktet sigter på at gennemføre en udveksling af synspunkter om, hvordan EU – som supplement til medlemsstaternes indsatser over for kulturlivet i Ukraine – bedst kan bidrage til at afbøde krigens trusler mod Ukraines kulturarv og medier.

Formandskabet forventes at fremlægge et diskussionspapir med konkrete spørgsmål til drøftelsen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Den politiske drøftelse har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Den politiske drøftelse blandt kulturministrene medfører ikke i sig selv væsentlige økonomiske konsekvenser og vurderes heller ikke i en senere fase at indebære væsentlige konsekvenser for EU's budget, statsfinanserne, erhvervsøkonomien, samfundsøkonomien eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Punktet om den politiske drøftelse har været sendt i høring i EU-specialudvalget for kulturpolitiske spørgsmål med frist den 3. november 2022. Høringen gav ikke anledning til bemærkninger.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Alle lande forventes at deltage i den politiske drøftelse.

10. Regeringens generelle holdning

Der lægges op til åbenhed ift. at drøfte, hvordan man fra EU's side kan understøtte Ukraines bestræbelser på at beskytte kulturarven og styrke mediernes rolle i landet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Punktet om den politiske drøftelse har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Ad 9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked (europæisk retsakt om mediefrihed) og om ændring af direktiv 2010/13/EU

KOM (2022) 457

- Fremskridtsrapport

Revideret notat. Ændringer markeret med streg i marginen.

1. Resumé

EU-Kommissionen har den 16. september 2022 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked (europæiske retsakt om mediefrihed) og om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester). Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger vedr. det indre markeds funktion og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Kommissionen fremhæver, at baggrunden for fremsættelsen af forslaget er, at der i dag er en række udfordringer, der påvirker funktionen af det indre marked for medietjenester og medietjenesteudbydere. Kommissionen oplyser, at forslaget har til formål at forbedre funktionen af det indre marked og beskytte mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed i EU ved at fremme grænseoverskridende aktiviteter og investeringer i medietjenester, øge reguleringssamarbejdet mellem medlemsstaterne og den lovgivningsmæssige konvergens, fremme udbuddet af medietjenester af høj kvalitet og sikre en gennemsigtig og retfærdig fordeling af økonomiske ressourcer. Forslaget er desuden en del af EU's indsats for at fremme demokratisk deltagelse, bekæmpe desinformation og støtte mediefriheden og -pluralismen som fastsat i Kommissionens handlingsplan for europæisk demokrati.

Den foreslåede forordning pålægger medlemsstater at sikre modtagere af medietjenester og medietjenesteudbydernes rettigheder i det indre marked, herunder at respektere medietjenesteudbydernes reelle redaktionelle frihed samt at forbedre beskyttelsen af journalistiske kilder. Der opstilles bestemmelser om indgreb mod medietjenesteudbydere mv. begrundet i de pågældendes nægtelse af at videregive oplysninger om deres kilder og om brug af spyware mod medietjenesteudbydere mv., ligesom medlemsstaterne skal udpege en uafhængig myndighed til at behandle klager vedrørende overtrædelse af disse bestemmelser.

Forslaget indeholder bestemmelser om en stabil finansiering af public service-medier for at sikre, at de kan løse deres opgave og bevare deres uafhængige funktion. Det foreslås også, at medietjenesteudbydere skal offentliggøre oplysninger om medieejerskab, navnlig om direkte, indirekte og reelle ejere, til modtagere af medietjenester.

Det foreslås at oprette Det Europæiske Råd for Medietjenester ("medierådet"), hvis primære opgaver er at bistå Kommissionen med at sikre konsekvent anvendelse af den foreslåede forordning og de nationale regler til gennemførelse af AVMS-direktivet og

rådgive om reguleringsmæssige, tekniske eller praktiske aspekter af anvendelsen af EU-retten. Medierådet skal desuden fremme samarbejde og effektiv udveksling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis mellem de nationale tilsynsmyndigheder og kan udarbejde udtalelser efter aftale med Kommissionen eller efter anmodning fra Kommissionen i tilfælde, der er specifikt beskrevet i forslaget. Medierådet skal koordinere de nationale tilsynsmyndigheders foranstaltninger vedr. udbredelsen og adgangen til medietjenester fra udbydere etableret uden for unionen i tilfælde, hvor de skader eller udgør en alvorlig og graverende risiko for at skade den offentlige sikkerhed og det offentlige forsvar.

Den foreslåede forordning opstiller regler og procedurer for et struktureret samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder, der skal sikre et tættere samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder og -organer inden for forskellige mediereguleringsområder.

Forslaget indeholder bestemmelser vedr. udbud af medietjenester i et digitalt miljø, herunder nedtagning af medieindhold på digitale platforme. Det foreslås også, at brugerne skal have ret til gennem ændringer af standardindstillinger for enheder og brugergrænseflader at tilpasse udbuddet af audiovisuelle medier til deres interesser og præferencer.

Forordningen pålægger medlemsstaterne at vurdere mediemarkedskoncentrationens indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed. Forslaget stiller krav til systemer til publikumsmåling og metoder, der anvendes af relevante markedsaktører. Det foreslås desuden at indføre fælles krav til allokering af statslige reklameudgifter til medietjenesteudbydere.

Regeringen noterer sig forslagets overordnede formål om at beskytte mediepluralisme og redaktionel uafhængighed samt styrke det indre mediemarked i EU og fremhæver, at det skal sikres, at forslaget er proportionalt i forhold til de udfordringer, det skal løse. Regeringen bemærker, at der er elementer i forslaget, som vil skulle analyseres og konkretiseres nærmere, herunder navnlig det nye medieråds kompetencer og opgaver samt medlemsstaternes juridiske forpligtelser.

Regeringen fremhæver, at det skal sikres, at forslaget ikke griber ind i medlemsstaternes ret til at regulere og finansiere public service medier, som er defineret i Amsterdamprotokollen. Regeringen bemærker, at forslagets artikel 5 om sikkerhedsforanstaltninger for public service-medieudbydere uafhængige funktion vil skulle vurderes nærmere i forhold til nærhedsprincippet grundlæggende krav om, at der kun bør reguleres, hvis målene ikke i tilstrækkelig grad kan opnås på medlemsstatsniveau.

Forslaget ventes at have statsfinansielle konsekvenser, idet der må påregnes et øget ressourceforbrug i forbindelse med administrationen af en række af de foreslåede regler samt ved udpegning eller etablering af en eller flere nationale tilsynsmyndighed(er) til at løfte kravene i forordningen. Forslaget forventes at have samfundsøkonomiske og erhvervs-mæssige konsekvenser i form af (forventeligt mindre) administra-

tive udgifter for de omfattede virksomheder. Der er på nuværende tidspunkt ikke udarbejdet et estimat af de forventede administrative og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Konsekvenserne af en vedtagelse af forslaget for dansk ret er endnu ikke endeligt kortlagt, men det forventes, at forslaget vil kræve ændring af retsplejeloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om mediestøtte.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 28.-29. november 2022 med henblik på en fremskridtsrapport om status for drøftelsen af forslagets enkelte bestemmelser. Alle lande forventes at bakke op om fremskridtsrapporten.

2. Baggrund

Kommissionen har den 16. september 2022 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked (europæisk retsakt om mediefrihed) og om ændring af direktiv 2010/13/EU KOM (2022) 457. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger vedr. det indre markeds funktion og er oversendt til Rådet den 17. oktober 2022 i dansk sprogversion. Forslaget behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Ifølge Kommissionen betragtes mediesektoren både som en vigtig og dynamisk økonomisk sektor i det indre marked, ligesom et frit og pluralistisk mediemiljø er afgørende for retsstatsprincippet, demokratisk ansvarlighed og bekæmpelse af korrup-tion. Efterhånden som mediemarkederne bliver mere digitale og grænseoverskridende, er der flere udfordringer, der hæmmer et velfungerende indre mediemarked.

Kommissionen fremhæver, at en række nationale restriktioner hæmmer den frie bevægelighed på det indre marked. Især forskellige nationale regler for og tilgange til mediepluralisme og redaktionel uafhængighed, utilstrækkeligt samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder, samt uigennemsigtig og urimelig fordeling af offentlige og private økonomiske ressourcer skaber ulige konkurrencevilkår i hele unionen og gør det vanskeligt for mediemarkedsaktører at operere og ekspandere på tværs af grænser. Integriteten af det indre marked for medietjenester udfordres ligeledes af udbydere, herunder statskontrollerede medietjenesteudbydere finansieret af visse tredjelande, der systematisk engagerer sig i desinformation, informationsmanipulation og indblanding og dermed misbruger frihederne for det indre marked.

Selvom udfordringernes alvor varierer i de forskellige medlemsstater, gør de det ifølge Kommissionen generelt vanskeligt for medieaktører at udnytte det indre markeds fulde potentiale, bevare den økonomiske bæredygtighed og udfylde deres samfundsmæssige rolle med hensyn til at informere borgere og virksomheder. Modtagere af medietjenester påvirkes også negativt af et utilstrækkeligt eller ikke uafhængigt medietilbud, ulige konkurrencevilkår og manglende beskyttelse af deres interesser.

Forordningsforslaget skal ifølge Kommissionen skabe en fælles ramme for medietjenester på det indre marked og indeholder desuden en række bestemmelser i EU-retten, der skal beskytte mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed i EU.

Kommissionen oplyser, at forslaget er en del af EU's indsats for at fremme demokratisk deltagelse, bekæmpe desinformation og støtte mediefriheden og -pluralismen som fastsat i Kommissionens handlingsplan for europæisk demokrati. Den foreslåede forordning bygger bl.a. på Kommissionens årlige rapporter om retsstatssituationen, hvor der sættes fokus på mediefrihed og -pluralisme i medlemsstaterne, herunder medietilsynsmyndighedernes uafhængighed, gennemsigtighed i medieejerskab, gennemsigtighed og retfærdighed i tildelingen af statslig annoncering og journalisters sikkerhed og adgang til information.

Kommissionen oplyser, at forslaget er i overensstemmelse med og supplerer EU's eksisterende regler for medier og onlinetjenester herunder direktivet om elektronisk handel (Direktiv 2000/31/EC), direktiv om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked (Direktiv 2019/790/EU) og forordningen om forbindelser mellem platforme (forordning 2019/1150). Forslaget er desuden i overensstemmelse med og bygger videre på det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester – AVMS-direktivet (Direktiv 2010/13/EU), som regulerer koordineringen i hele EU af de nationale lovgivninger om audiovisuelle medietjenester samt på retsakterne om digitale tjenester (DSA) og retsakterne om digitale markeder (DMA) og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame. Forslaget supplerer også direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge (Direktiv 2015/849/EU), selskabsretsdirektivet (Direktiv 2017/1132/EU), e-databeskyttelsesdirektivet (direktiv 2002/58/EF), retshåndhævelsesdirektivet (Direktiv 2016/680/EU) og direktiv om angreb på informationssystemer (Direktiv 2013/40/EU).

Kommissionen oplyser, at forslaget er i overensstemmelse med protokol nr. 29 om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne (Amsterdamprotokollen), hvori det anerkendes ”at offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne hænger direkte sammen med de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund og med nødvendigheden af at bevare mediepluralisme”. Protokollen fastslår, at traktaten om den Europæiske Union ikke griber ind i ”medlemsstaternes beføjelse til at finansiere public service radio- og tv-virksomhed, for så vidt finansieringen ydes til radio- og fjernsynsforetagender, så disse kan opfylde deres public service-opgaver som er pålagt dem, defineret og tilrettelagt af de enkelte medlemsstater, og denne finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Unionen i et omfang, der strider mod de fælles interesser, idet der tages hensyn til opfyldelsen af disse public service-opgaver.” Kommissionen fremhæver i forslaget, at Amsterdamprotokollen implicit bekræfter, at public service-medier er omfattet af det indre marked.

Kommissionen oplyser, at forslaget er i overensstemmelse med Europarådets Ministerkomité's henstilling til medlemsstaterne om forvaltning af public service-medier.

I henstillingen fremgår det, at public service-medier skal operere og udvikle sig inden for en bæredygtig forvaltningsramme, som sikrer både den nødvendige redaktionelle uafhængighed og den offentlige ansvarlighed.

Kommissionen oplyser, at forslaget er i overensstemmelse med strategien for EU's sikkerhed og forsvar for det kommende årti, det såkaldte "strategiske kompas", og relevante rådskonklusioner om at styrke modstandsdygtighed og imødegå hybride trusler. Ved at styrke mediemyndighedernes rolle og samarbejde, herunder i spørgsmål, der berører EU's informationsområde, supplerer forslaget ifølge Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet for at udvikle EU's værktøjskasse vedrørende udenlandsk informationsmanipulation og indblanding.

Kommissionen oplyser, at forslaget tilføjer en målrettet beskyttelse mod anvendelse af spyware i enheder, der anvendes af medietjenesteudbydere på grundlag den beskyttelse, der er fastsat i e-databeskyttelsesdirektivet (direktiv 2002/58/EF), retshåndhævelsesdirektivet (direktiv 2016/680/EU) og direktiv om angreb på informationssystemer (direktiv 2013/40/EU).

3. Formål og indhold

Kommissionen oplyser, at formålet med forordningsforslaget er at forbedre det indre mediemarkeds funktion og dermed fremme levering af kvalitetsmedietjenester og det indre markeds integritet som helhed. Forslaget skal afhjælpe de fragmenterede nationale lovgivningsmæssige tilgange vedrørende mediefrihed, -pluralisme og redaktionel uafhængighed. Dette vil ifølge Kommissionen fremme en fælles tilgang og koordinering på EU-plan og sikre, at det indre marked for medietjenester fungerer optimalt og forhindre, at der opstår fremtidige hindringer for medietjenesternes drift i hele EU.

Der er ifølge Kommissionen fire specifikke mål med initiativet:

1. At fremme grænseoverskridende aktivitet og investeringer i medietjenester ved at harmonisere visse elementer i de divergerende nationale rammer for mediepluralisme, navnlig for at lette grænseoverskridende udbud af tjenester. Gennem koordinering på EU-plan har forslaget til formål at sikre, at uafhængige nationale myndigheder behandler mediepluralisme og mediernes uafhængighed på en konsekvent måde, når de vurderer mediemarkedsfusioner.
2. At øge reguleringssamarbejdet og den lovgivningsmæssige konvergens gennem grænseoverskridende koordineringsværktøjer, udtalelser og retningslinjer på EU-plan. Dette vil fremme konsekvente tilgange til mediernes uafhængighed og mediepluralisme i EU samt sikre effektiv beskyttelse af brugere af medietjenester mod ulovligt indhold, herunder online, og med hensyn til tjenesteudbydere (herunder fra tredjelande), der ikke overholder EU's mediestandarder.
3. At fremme udbuddet af medietjenester af høj kvalitet ved at mindske risikoen for uberettiget offentlig og privat indblanding i den redaktionelle frihed. Forslaget har til formål at sikre, at journalister og redaktører kan arbejde uden indblanding, herunder når det drejer sig om at beskytte deres kilder og kommunikation. Ved at fremme redaktionel uafhængighed sikrer det også en bedre beskyttelse af medietjenestemodtagernes interesser.

4. At sikre en gennemsigtig og retfærdig fordeling af økonomiske ressourcer på det indre mediemarked ved at øge gennemsigtheden og retfærdigheden i forbindelse med publikumsmåling og fordeling af statslig reklame. Forslaget har til formål at sikre gennemsigtheden, ikkeforskelsbehandling, proportionalitet, objektivitet og inklusivitet i metoder til publikumsmåling og i tildeling af statslig reklame til medieforetagender med henblik på at minimere risikoen for misbrug af offentlig finansiering til partipolitiske interesser til skade for andre markedsaktører. Det vil således fremme fair konkurrence på det indre mediemarked.

Hovedelementer i forslaget er følgende:

Kap I: Almindelige betingelser (artikel 1-2)

I Kapitel 1 fastsættes forordningens genstand og anvendelsesområde samt definitionerne af de centrale begreber, der anvendes i forordningen.

Det anføres navnlig, at forordningens kapitel II (artikel 3-6) om rettigheder og pligter for medietjenesteudbydere- og modtagere og kapitel III, afdeling 5 (artikel 20-22), om krav til velfungerende mediemarkedsforanstaltninger og procedurer udgør minimumsbestemmelser om harmonisering, der ikke berører medlemsstaternes mulighed for at vedtage mere detaljerede regler på disse områder.

Kap II: Rettigheder og pligter for medietjenesteudbydere- og modtagere (artikel 3-6)

Kapitel II indeholder bestemmelser om rettigheder for modtagere af medietjenester og medietjenesteudbydere på det indre marked. Det fastsætter også bestemmelser for public service-mediernes uafhængige funktion og medietjenesteudbydernes forpligtelser i det indre marked.

Rettigheder for modtagere af medietjenester (artikel 3)

Det foreslås, at modtagere af medietjenester i Unionen har ret til at modtage en mangfoldighed af nyheds- og aktualitetsindhold, der er produceret med respekt for medietjenesteudbydernes redaktionelle frihed, til gavn for den offentlige debat. Ved forslaget sikres ifølge Kommissionen et minimumsniveau af beskyttelse af tjenestemodtagere i det indre marked, der er i overensstemmelse med retten til at modtage og meddele oplysninger i henhold til artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det fremhæves i præambelbetragtning 11, at en sådan ret ikke indebærer nogen tilsvarende forpligtelse for medietjenesteudbydere til at overholde standarder, der ikke er udtrykkeligt fastsat ved lov.

Medietjenesteudbyderes rettigheder (artikel 4)

Det foreslås, at medietjenesteudbydere skal kunne udøve deres økonomiske aktiviteter på det indre marked uden yderligere restriktioner end de, der er tilladt i unionens lovgivning. Medlemsstaterne pålægges at respektere medietjenesteudbydernes reelle redaktionelle frihed samt at forbedre beskyttelsen af journalistiske kilder. Der opstilles bestemmelser om indgreb mod medietjenesteudbydere eller, hvis relevant, deres familiemedlemmer mv. med den begrundelse, at de nægter at videregive op-

lysninger om deres kilder, og om brugen af spyware mod medietjenesteudbydere eller, hvis det er relevant, deres ansatte eller deres familiemedlemmer, ligesom medlemsstaterne skal udpege en uafhængig myndighed til at behandle klager vedrørende overtrædelse af disse bestemmelser. Det foreslås, at spyware kan indsættes af hensyn til den nationale sikkerhed eller ved efterforskning af grov kriminalitet. Der lægges yderligere op til, at bestemmelserne om indgreb mod medietjenesteudbydere og anvendelse af spyware vil omfatte en bred personkreds, herunder ansatte og familiemedlemmer, uden at sidstnævnte begreb er nærmere defineret. Det fremgår af præambelbetragtning 15-17, at medlemsstaterne har forskellige tilgange til beskyttelse af redaktionel uafhængighed, som i stigende grad udfordres i hele unionen, ligesom det fremhæves, at beskyttelsen af journalistiske kilder reguleres forskelligt i medlemsstaterne, hvilket påvirker journalisternes juridiske sikkerhed og konkurrencevilkår.

Public service-mediernes uafhængighed (artikel 5)

Uafhængige public service-medier foreslås i forslaget defineret som ”medietjenesteudbydere, der har fået overdraget en public serviceopgave i henhold til national ret, eller som modtager national offentlig finansiering til udførelsen af sådan en opgave”. Det foreslås, at uafhængige public service-medier skal levere en mangfoldighed af information og meninger på en upartisk måde i overensstemmelse med deres public service-opgaver. Ledere og bestyrelser hos public service-medier skal udpeges på en gennemsigtig, åben og ikkediskriminerende måde og baggrund af kriterier, der er fastsat på forhånd i national lovgivning, ligesom afskedigelser uden for mandatperioden skal være behørigt begrundet og omfatte mulighed for domstolsprøvelse. Medlemsstaterne skal sikre, at finansieringen af public service-medier er tilstrækkelig og stabil for at sikre redaktionel uafhængighed. Det fremgår af præambelbetragtning 18, at en sådan finansiering fortrinsvis bør besluttes og bevilges på flerårig basis for at undgå unødigt påvirkning fra årlige budgetforhandlinger. Medlemsstaterne skal desuden udpege en eller flere uafhængige myndigheder eller organer, der sikrer, at forordningens krav efterleves.

Forpligtelser for nyhedsmedier (artikel 6)

Det foreslås, at medietjenesteudbyderne skal sikre gennemsigtighed med hensyn til ejerskab ved at offentliggøre oplysninger om reelle ejere samt navne på direkte eller indirekte ejer(e) med større aktiebesiddelser. I præambelbetragtning 19 præciseres, at de påkrævede oplysninger bør videregives af de relevante udbydere på deres websteder eller andet medium, der er let og direkte tilgængeligt. Medietjenesteudbyderne skal desuden træffe foranstaltninger for at sikre uafhængigheden af redaktionelle beslutninger.

Kap III: Rammer for regulerings samarbejde og et velfungerende indre marked for medietjenester (artikel 7-24)

Kapitlet fastlægger en ramme for regulerings samarbejde og et velfungerende marked for medietjenester. Kapitlet er opdelt i flere afdelinger.

Afdeling 1 – uafhængige mediemyndigheder (artikel 7)

Nationale tilsynsmyndigheder (artikel 7)

Det foreslås, at de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder eller -organer i medlemsstaterne er ansvarlige for efterlevelsen af rammerne for reguleringssamarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder, som fremlægges i kap III i forslaget, idet de får passende undersøgelsesbeføjelser til at udføre deres opgaver. De nationale tilsynsmyndigheder eller -organer er den/de myndighed(er), der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 30 i AVMS-direktivet. I præambelbetragtning 22 fremgår, at Kommissionen vurderer, at de tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for AVMS-direktivet, er bedst placeret til at sikre den korrekte implementering af kravene i forbindelse med reguleringssamarbejde og et velfungerende marked for medietjenester, som fremgår af kapitel III. I Danmark er Radio- og tv-nævnet udpeget som den uafhængige tilsynsmyndighed i henhold til art. 30 i AVMS-direktivet som implementeret i radio- og fjernsynslovens kap. 7.

Afdeling 2 – Det Europæiske Råd for Medietjenester (artikel 8, 9, 10, 11 og 12)

Der foreslås at oprette Det Europæiske Råd for Medietjenester ("medierådet"), som er et kollektivt organ af uafhængige medietilsynsmyndigheder, der erstatter og efterfølger Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA), der blev etableret i AVMS-direktivet.

Der foreslås en række krav til medierådets uafhængighed, og rådets struktur præciseres. Medierådet skal bestå af repræsentanter fra de nationale tilsynsmyndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 30 i AVMS-direktivet. Såfremt en medlemsstat har flere relevante tilsynsmyndigheder eller -organer, skal de koordinere med hinanden og udpege en fælles repræsentant. Hvert medlem af medierådet har én stemme, og medierådet vælger formand blandt sine medlemmer for en mandatperiode på to år. Kommission har en repræsentant i medierådet uden stemmeret. Medierådet kan efter aftale med Kommissionen indbyde eksperter og observatører til at deltage på møderne. Rådet træffer afgørelse og vedtager sin forretningsdagsorden med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer.

Det foreslås, at medierådet modtager den administrative og organisatoriske støtte, der er nødvendig for at udføre deres opgaver, fra et sekretariat stillet til rådighed af Kommissionen.

Det foreslås, at medierådets primære opgave er at støtte Kommissionen i dens opgaver med at sikre konsekvent anvendelse af forslaget og de nationale regler til gennemførelse af AVMS-direktivet. Med henblik herpå bør medierådet navnlig rådgive og bistå Kommissionen om reguleringsmæssige, tekniske eller praktiske aspekter af anvendelsen af EU-retten, fremme samarbejde og effektiv udveksling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis mellem den nationale tilsynsmyndigheder og udarbejde udtalelser efter aftale med Kommissionen eller efter dennes anmodning i de tilfælde, der er beskrevet nærmere i forordningen. Medierådets opgaver specificeres nærmere i hver enkelt artikel i forslagets kapitel III.

Afdeling 3 – Reguleringssamarbejde og lovgivningsmæssig konvergens (artikel 13-16)

Det foreslås at fastsætte regler og procedurer for regulerings samarbejde og lovgivningsmæssig konvergens på det indre mediemarked, herunder en mekanisme for struktureret samarbejde, anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger, vejledning om medieregulerings spørgsmål og koordinering af foranstaltninger vedrørende medietjenester fra tredjelande. Bestemmelserne har til formål at sikre et tættere samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder og -organer inden for forskellige mediereguleringsområder.

Struktureret samarbejde og anmodninger om håndhævelse af forpligtelser fra videodelingsplatforme (artikel 13 og 14)

Der foreslås rammer for et struktureret samarbejde og regler om, at en national tilsynsmyndighed eller -organ når som helst kan anmode om samarbejde eller gensidig bistand fra andre nationale tilsynsmyndigheder mhp. at udveksle oplysninger eller træffe foranstaltninger, der er relevante for denne forordning eller gennemførelse af AVMS-direktivet. De nationale tilsynsmyndigheder kan desuden anmode om fremskyndet samarbejde eller gensidig bistand, hvis de finder, at der er en alvorlig eller graverende risiko for at skade det indre markeds funktion eller den offentlige sikkerhed og forsvaret. Den anmodede myndighed kan kun afslå en anmodning, såfremt den ikke er kompetent på området, eller hvis efterkommelsen vil være i strid med EU-lovgivningen. Der foreslås krav til tidsfrister for samarbejdet og mulighed for, at både anmodede og anmodende myndighed kan indbringe sagen for medierådet, der efter aftale med Kommission kan afgive udtalelse i sagen, som myndighederne skal gøre deres ypperste for at følge.

I AVMS-direktivet artikel 28B opstilles krav til videodelingsplatforme om at træffe foranstaltninger for at beskytte brugerne mod visse former for ulovligt og skadeligt indhold. Der foreslås, at tilsynsmyndighederne kan anmode andre nationale tilsynsmyndigheder om, at der træffes foranstaltninger med henblik på en effektiv håndhævelse af disse forpligtelser. I tilfælde af uenigheder mellem den anmodende og anmodede myndighed kan parterne indbringe sagen for medierådet med henblik på mægling, hvis der ikke kan findes en mindelig løsning. Såfremt det er nødvendigt, kan medierådet afgive en udtalelse i sagen med foranstaltninger, som den anmodede myndighed skal efterkomme.

Vejledning om medieregulerings spørgsmål (artikel 15)

Det foreslås, at medierådet skal fremme udveksling af bedste praksis mellem nationale tilsynsmyndigheder om reguleringsmæssig, tekniske eller praktiske aspekter i forhold til gennemførelse af AVMS-direktivet. Medierådet skal desuden bistå Kommissionen med ekspertise i forbindelse med udstedelse af retningslinjer i henhold til AVMS-direktivet og forslaget, og hvis Kommissionen afgiver udtalelse om spørgsmål vedr. dette forslag eller nationale regler til gennemførelse af AVMS-direktivet.

Koordinering af foranstaltninger vedrørende medietjenesteudbydere, der er etableret uden for Unionen (artikel 16)

Det foreslås, at medierådet koordinerer de nationale tilsynsmyndigheders foranstaltninger vedr. udbredelsen og adgangen til medietjenester fra udbydere etableret uden for unionen i tilfælde, hvor de skader eller udgør en alvorlig og graverende

risiko for at skade den offentlige sikkerhed og det offentlige forsvar. Medierådet kan desuden efter aftale med Kommissionen afgive udtalelser om passende nationale foranstaltninger, som myndighederne skal gøre deres ypperste for at følge.

Afdeling 4 – Udbud af medietjenester i et digitalt miljø (artikel 17-19)

Medietjenesteudbyderes indhold på meget store platforme og struktureret dialog (artikel 17 og 18)

Det foreslås, at store onlineplatforme skal stille en funktion til rådighed, der gør det muligt for modtagere af deres tjenester at erklære, at de (1) er en medietjenesteudbydere med et redaktionelt ansvar som defineret i forslaget, som er (2) redaktionelt uafhængigt af medlemsstater og tredjelande samt, at de (3) er underlagt lovgivningsmæssige krav til udøvelsen af redaktionelt ansvar i en eller flere medlemsstater.

Det er endvidere anført, at de pågældende onlineplatforme, såfremt de beslutter at suspendere leveringen af deres onlineformidlingstjenester i forbindelse med indhold fra en medietjenesteudbyder, skal meddele de pågældende medietjenesteudbydere den begrundelse, der ledsager denne beslutning, inden suspensionen får virkning. I forlængelse heraf skal de pågældende onlineplatforme træffe de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre behandling og afgørelse af klager fra medietjenesteudbydere om nedtagelse af indhold med prioritet og uden unødigt forsinkelse. I forhold til disse aspekter henviser bestemmelsen direkte til P2B-forordningen, som regulerer forholdet mellem digitale platforme og deres erhvervsbrugere.

Såfremt en medietjenesteudbyder ofte begrænses i leveringen af sine tjenester på specifikke onlineplatforme, skal den pågældende online platform indlede en effektiv dialog med pågældende medietjenesteudbydere mhp. at finde en løsning. Endvidere skal de omfattede onlineplatforme fremsende en årlig afrapportering om antallet af tilfælde, hvor der er fjernet indhold fra deres tjenester, samt begrundelsen for sådanne begrænsninger.

Det foreslås, at medierådet regelmæssigt skal strukturere en dialog mellem digitale platforme samt repræsentanter fra medier og civilsamfundet mhp. erfaringsudveksling.

Ret til tilpasning af udbuddet af audiovisuelle tjenester (artikel 19)

Det foreslås at give brugerne ret til gennem ændringer af standardindstillinger for enheder og brugergrænseflader at tilpasse udbuddet af audiovisuelle medier til deres interesser og præferencer. Det fremgår af forslaget, at denne bestemmelse ikke berører nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 7a i AVMS-direktivet. Fabrikanter og udviklere af de omhandlede enheder og brugergrænseflader forpligtes til at sikre en funktionalitet, der muliggør denne tilpasning af udbuddet.

Afdeling 5 – Krav til velfungerende mediemarkedsforanstaltninger og -procedurer (artikel 20-22)

Nationale foranstaltninger, der påvirker driften af medietjenesteudbydere (artikel 20)

Det foreslås, at medlemsstaterne pålægges, at enhver lovgivningsmæssig, reguleringsmæssig eller administrativ foranstaltning, der træffes af en medlemsstat, og som kan påvirke medierne, er behørigt begrundet og forholdsmæssig. I præambelbetragtning 38 fremgår, at sådanne tiltag f.eks. kan være regler, der begrænser ejerskabet af medievirksomheder eller afgørelser vedr. udstedelse af licenser. Medietjenesteudbydere skal have mulighed for at klage over disse foranstaltninger til en uafhængig instans. Medierådet kan udarbejde en udtalelse fra Kommissionen, hvis en foranstaltning kan forventes at påvirke det indre mediemarked. Kommissionen kan også afgive sin egen udtalelse om sagen. De nationale myndigheder skal efter anmodning fra medierådet meddele Kommissionen alle relevante oplysninger om en sådan foranstaltning.

Vurdering af markedsfusioner (artikel 21)

Det foreslås, at medlemsstaterne skal fastsætte materielle og proceduremæssige regler, der sikrer en vurdering af mediemarkedsfusion, som kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed. Medlemsstaterne skal fastsætte objektive, ikkediskriminerende og forholdsmæssige kriterier for sådanne mediemarkedsfusioner, og parterne skal anmelde fusionen til relevante nationale myndigheder eller organer. Det fremgår af præambelbetragtning 40, at ”mediemarkedsfusioner, der er underlagt sådanne regler bør forstås således, at de omfatter fusioner, der kan resultere i, at en enkelt enhed kontrollerer eller har væsentlige interesser i medietjenester, som har væsentlig indflydelse på dannelsen af den offentlige mening på et givet mediemarked, inden for en mediedelsektor eller på tværs af forskellige mediesektorer i en eller flere medlemsstater”.

Det foreslås, at medlemsstaterne skal udpege en national tilsynsmyndighed eller organ, som er ansvarlig for at vurdere en anmeldelsespligtig fusions indvirkning på mediepluralisme og redaktionel uafhængighed. I vurderingen skal det tages i betragtning a) om og i hvilken grad fusionen har indvirkning på mediepluralismen, b) om der er bestemmelser for redaktionel uafhængighed, samt c) om den overtagende og erhvervede enhed uden fusionen ville forblive økonomisk bæredygtig, og om der findes alternativer til at sikre økonomiske bæredygtighed.

Det foreslås, at Kommissionen med bistand fra medierådet kan udstede retningslinjer for de faktorer, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af kriterierne for de nationale tilsynsmyndigheders vurdering af mediemarkedsfusioner. Den nationale tilsynsmyndighed skal høre medierådet på forhånd om de udtalelser eller beslutninger, den vil komme med i forhold til mediemarkedsfusioner, der kan påvirke det indre marked. Medierådet skal komme med en udtalelse, som den nationale myndighed skal tage størst muligt hensyn til, ligesom myndigheden skal orientere medierådet og Kommissionen skriftligt, hvis myndigheden ikke helt eller delvist følger udtalelsen. Kommissionen kan afgive sin egen udtalelse om sagen.

Medierådets udtalelser om mediemarkedsfusioner (artikel 22)

Det foreslås, at der i mangel af en vurdering eller høring i henhold til artikel 21 udarbejdes en udtalelse fra medierådet efter anmodning fra Kommissionen. Kommissionen kan herefter give sin egen udtalelse om sagen.

Afdeling 6 – Gennemsigtig og retfærdig fordeling af økonomiske ressourcer (artikel 23-24)

Publikumsmåling (artikel 23)

Der foreslås en række krav til systemer til publikumsmåling, der anvendes af relevante markedsaktører.

Systemerne og metoderne skal overholde principper om gennemsigtighed, uvildighed, inklusivitet, proportionalitet, ikkeforskelsbehandling og verificerbarhed. Udbydere af systemerne skal oplyse om de anvendte metoder, hvis der anmodes om det. I præambelbetragtning 46 fremgår, at udbydere f.eks. kan oplyse om størrelsen af den målte stikprøve, definitionen af de indikatorer, der måles, metrik, målemetoder og fejlmargen samt måleperiode. Reglerne ledsages af en tilskyndelse til at udarbejde adfærds kodekser og fremme udveksling af bedste praksis. Medierådet skal fremme udveksling af erfaringer med brugermålinger gennem en regelmæssig dialog mellem repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og udbydere af brugeradfærdsmålingssystemer. Kommissionen kan med bistand fra rådet udstede retningslinjer for den praktiske anvendelse af artiklen.

Fordeling af statslig reklame (artikel 24)

Der foreslås krav om gennemsigtighed, objektivitet, proportionalitet og ikke-diskriminering i tildelingen af statslige reklameudgifter til medietjenesteudbydere, uden at det dog berører reglerne om offentlige indkøb og statsstøttere reglerne. Der opstilles krav om, at alle offentlige myndigheder årligt skal offentliggøre oplysninger om deres udgifter til reklame hos medietjenesteudbydere, samt at de nationale myndigheder skal føre tilsyn med dette. Statslig reklame skal ifølge forslaget forstås bredt som ”placering, offentliggørelse eller formidling i enhver medietjeneste af et salg fremmende eller selvpromoverende budskab, normalt mod betaling eller for enhver anden modydelse, der udføres af, for eller på vegne af en bred vifte af offentlige myndigheder”. Det fremgår af præambelbetragtning 10, at statslig reklame ikke bør omfatte nødmeddelelser fra offentlige myndigheder.

Kapitel IV: Afsluttende bestemmelser (artikel 25-28)

Forordningens kapitel IV indeholder afsluttende bestemmelser, navnlig vedrørende overvågning, evaluering og rapportering. Forordningen indeholder en mekanisme, der gør det muligt for Kommissionen at overvåge risici for funktionen af det indre marked for medietjenester i samråd med rådet. Kapitlet ophæver også den relevante artikel i AVMS-direktivet om ERGA og præciserer forordningens ikrafttræden og start.

Kommissionens henstilling om interne sikkerhedsforanstaltninger til redaktionel uafhængighed og gennemsigtighed med hensyn til ejerskab i medie-sektoren

Forordningsforslaget ledsages af en henstilling, der indeholder et katalog over frivillig god praksis for medievirksomheder for at fremme redaktionel uafhængighed og anbefalinger til medievirksomheder og medlemsstater mhp. at øge gennemsigtigheden af medieejerskab. Henstillingen indeholder en værktøjskasse med frivillige foranstaltninger, som medievirksomheder kan indføre, f.eks. betingelser for uafhængig skabelse af redaktionelt indhold, inddragelse af journalister i afgørende beslutninger om mediernes funktion og strategier til sikring af langsigtet stabilitet i produktionen af nyhedsindhold.

Finansiering af forslaget

Forslaget har finansiell virkning for EU-budgettet for samlet 9,3 mio. euro i for den igangværende flerårige finansielle ramme (MFF). Forslagets finansielle konsekvenser for EU-budgettet vil blive dækket af de disponible ressourcer i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 via omprioritering. Omprioriteringen sker primært inden for programmet *Et Kreativt Europa* under budgetkategori 2b, hvor der i alt vil blive omfordelt midler for 4,8 mio. euro til forslaget i perioden 2024-2027. Herudover vil der under budgetkategori 7 blive omfordelt 4,5 mio. euro til administrations udgifter. Idet finansieringen findes via omprioritering, er der ikke merudgifter for Danmark over EU-budgettet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF art. 294) medlovgiver. Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet eller information om, hvornår Europa-Parlamentet forventes at behandle forslaget.

5. Nærhedsprincippet

I medfør af nærhedsprincippet handler Unionen på de områder, der ikke hører ind under dens enekompetence, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan, jf. artikel 5, stk. 3 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen henviser til, at målene med vedtagelsen af forslaget ikke kan nås af medlemsstaterne hver for sig, da udfordringerne på medieområdet i stigende grad er af grænseoverskridende karakter og ikke er begrænset til individuelle medlemsstater eller en undergruppe af medlemsstater. Kommissionen fremhæver, at en fælles tilgang i EU, der fremmer konvergens, gennemsigtighed, retssikkerhed og lige vilkår for de relevante mediemarkedsaktører, er den bedste måde at fremme det indre mediemarked på.

Kommissionen vurderer, at forslaget tager behørigt hensyn til protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne (Amsterdamprotokollen) og TEU artikel 4, stk. 2 og ikke vil gribe ind i medlemsstaternes kompetence til at yde finansiering til public service-medier, så de kan opfylde deres public serviceopgaver som tildelt, defineret og organiseret på nationalt plan, og ej heller vil gribe ind i nationale identiteter eller reguleringstraditioner på medieområdet.

Regeringen noterer sig Kommissionens vurdering om, at forslaget henset til det overordnede formål grundlæggende er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Regeringen bemærker, at forslagets artikel 5 om sikkerhedsforanstaltninger for public service-mediudbyderes uafhængige funktion vil skulle vurderes nærmere i forhold til nærhedsprincippet grundlæggende krav om, at der kun bør reguleres, hvis målene ikke i tilstrækkelig grad kan opnås på medlemsstatsniveau.

Regeringen fremhæver, at forordningen skal være i overensstemmelse med Amsterdam-protokollen, ”som tager i betragtning, at offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne hænger direkte sammen med de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund og med nødvendigheden af at bevare mediepluralisme”. Amsterdamprotokollen anerkender, at medlemsstaterne har kompetence til at definere public service-mediernes public serviceopgaver og til at finansiere dem, for så vidt som en sådan finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i EU i et omfang, der strider mod de fælles interesser.

Regeringen konstaterer, at Amsterdamprotokollen beskriver, at reguleringen af public service-medier er tæt forbundet med specifikke forhold i de enkelte medlemsstater og derfor også reguleres nationalt i overensstemmelse med nationale traditioner.

Regeringen noterer sig det af Kommissionen oplyste centrale formål for public service-mediudbyderne, som det beskrives i forslagets artikel 5, stk. 1, og i behovet for at sikre stabil finansiering, men regeringen gør opmærksom på, at det skal sikres, at bestemmelserne ikke griber ind i medlemsstaternes kompetence til at definere public servicemediernes public service opgaver.

Regeringen fremhæver, at Danmark på nuværende tidspunkt allerede har en betydelig og velfungerende national regulering på medieområdet, der sikrer uafhængige public service-medier.

6. Gældende dansk ret

Det reviderede AVMS-direktiv er implementeret i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, som ændret ved lov nr. 2212 af 29. december 2020, og tilhørende bekendtgørelser. Desuden fastlægger lov om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel (E-handelsloven), jf. lov nr. 227 af 22. april 2002, at der gælder et udgangspunkt om det såkaldte afsenderlandsprincip, hvorefter en informationssamfundstjeneste skal udøves i overensstemmelse med lovgivningen i tjenesteyderens etableringsland. En informationssamfundstjeneste er defineret som enhver tjeneste, der har kommercielt

sigte, og som leveres online. Det kan eksempelvis være webshops, platforme og søgemaskiner. Det er desuden reguleret, under hvilke betingelser de danske myndigheder har mulighed for at begrænse den frie bevægelighed for informations-samfundstjenester, herunder audiovisuelle on-demand-tjenester.

E-handelsloven indeholder dertil regler om, at ved levering af visse informations-samfundstjenester kan tjenesteydere fritages for ansvar for ren videreformidling mv. af information på kommunikationsnet under en række betingelser, herunder hvis tjenesteyderen ikke ændrer i og ikke har kendskab til den ulovlige information, der bliver videreformidlet.

Europaparlamentet og Rådet vedtog den 19. oktober forordning (EU) 2022/2065 om digitale tjenester (også kaldet DSA). Forordningen træder i kraft den 16. november 2022, og reglerne finder anvendelse fra den 17. februar 2024, idet dog visse regler finder anvendelse fra forordningens ikrafttræden. Forordningen finder anvendelse på formidlingstjenester, som retter deres tjeneste mod brugere i EU, uanset om formidlingstjenester er etableret i eller uden for EU. Forordningen pålægger blandt andet hostingtjenester at etablere en funktion, hvor brugerne kan anmelde indhold på tjenesten, som de mener er ulovligt. Forordningen stiller krav om, at hostingtjenester skal begrunde over for en bruger, hvis tjenesten fjerner indhold, som brugeren har leveret, eller hvis tjenesten begrænser adgangen til indholdet. Ifølge forordningen skal onlineplatforme stille en klagefunktion til rådighed; en bruger skal kunne klage over platformens beslutning om at fjerne brugerens indhold, og en anmelder af ulovligt indhold skal kunne klage over platformens beslutning om ikke at fjerne det påståede ulovlige indhold.

Radio- og fjernsynsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, som ændret ved lov nr. 2212 af 29. december 2020, og tilhørende bekendtgørelser, fastlægger reglerne for public service-medier, herunder public service-mediernes finansiering og udpegning af bestyrelser i hhv. DR, de regionale TV 2-virksomheder og TV 2 Danmark A/S, og regler om Radio- og tv-nævnet som uafhængig medietilsynsmyndighed.

Medieansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 914 af 11. august 2014, som ændret ved lov nr. 1719 af 27. december 2018, fastlægger regler om ansvar for mediernes indhold og handlemåde.

Lov om mediestøtte, jf. lov nr. 1604 af 26. december 2013, som ændret ved lov nr. 472 af 17. maj 2017, fastlægger regler for støtte til skrevne nyhedsmedier.

Retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1835 af 15. september 2021 med senere ændringer, fastlægger bl.a. regler for indgreb i meddelelshemmeligheden. Indgreb i meddelelshemmeligheden, bl.a. ved brug af spyware, forudsætter, at der er bestemte grunde til at antage, at der gives meddelelser eller foretages forsendelser til eller fra en mistænkt, at indgrebet antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, og at efterforskningen angår en lovovertrædelse, som kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, udgør en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitler

12 eller 13 om henholdsvis landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v. eller en overtrædelse af visse øvrige bestemmelser i straffeloven, herunder bl.a. flugt fra fængslet, rufferi, udbredelse af seksuelt materiale af børn, trusler, afpresning og menneskesmugling.

Retsplejeloven fastlægger derudover regler for aflæsning af ikke offentligt tilgængelige oplysninger i et informationssystem ved hjælp af programmer eller andet udstyr (dataaflæsning). Dataaflæsning, bl.a. ved brug af spyware, kan som udgangspunkt foretages, hvis der er bestemte grunde til at antage, at informationssystemet anvendes af en mistænkt i forbindelse med planlagt eller begået kriminalitet, indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, og efterforskningen angår en lovovertrædelse, som kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

Retsplejeloven indeholder desuden regler, hvorefter redaktører, redaktionelle medarbejdere og andre tilknyttede personer ikke har pligt til at afgive vidneforklaring om bl.a. hvem, der er kilde til en oplysning (kildebeskyttelse).

Konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 360 af 4. marts 2021, fastlægger regler for fusioner og fusionskontrol. En fusion i konkurrencelovens forstand indebærer et kontrolskifte. Det er fx tilfældet, når hidtil uafhængige virksomheder sammensmeltes til én virksomhed, eller når personer, som allerede kontrollerer en virksomhed, erhverver den direkte eller indirekte kontrol over en anden virksomhed, jf. konkurrencelovens § 12 a.

Fusioner mellem virksomheder med omsætning af en vis størrelse skal anmeldes til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. konkurrencelovens § 12. Desuden kan Erhvervsstyrelsen efter lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester henvise fusioner mellem to eller flere erhvervmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet i Danmark til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behandling.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt en fusion kan godkendes eller forbydes, jf. konkurrencelovens § 12 c. En fusion, der ikke hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal godkendes. En fusion, der hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, skal forbydes. I udgangspunktet skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffe afgørelse senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse, jf. konkurrencelovens § 12 d. Hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke inden for de 25 hverdage har et tilstrækkeligt grundlag til at afgøre, om en fusion skal godkendes eller forbydes, kan styrelsen beslutte at indledes en særskilt undersøgelse af fusionen. Indledes en særskilt undersøgelse, forlænges fristerne med 90 hverdage fra beslutningen om at indlede den særskilte undersøgelse. Dertil kommer en række yderligere muligheder for i helt særlige tilfælde at forlænge fristerne.

I Danmark er reglerne om reelle ejere i direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge (direktiv 2015/849/EU, som ændret ved direktiv 2018/843/EU) implementeret i en række love på Erhvervsministeriets område og Justitsministeriets områder. Reglerne om reelle ejere omfatter en bred kreds af virksomheder, fonde og foreninger, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere. Oplysningerne om reelt ejerskab er offentligt tilgængelige på www.cvr.dk. Det er det vigtigste instrument til at sikre gennemsigtighed i reelt ejerskab. Der findes dog ingen specifik dansk lovgivning om gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab. Medievirksomheder vil dog være omfattet af de gældende regler om reelle ejere, hvis medievirksomheden udøves i en virksomhedsform, der er omfattet af regelsættet.

Statslig reklame skal overholde de generelle regler i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020) og tilhørende bekendtgørelser på grundlag af AVMS-direktivet (direktiv 2013/10/EU).

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Konsekvenserne af en vedtagelse af forslaget for dansk ret er endnu ikke endeligt kortlagt, men det forventes, at forslaget vil kræve ændring af retsplejeloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om mediestøtte.

Som forslagets artikel 4, stk. 2, litra c, er formuleret med henvisning til grov kriminalitet, som defineret i forslagets artikel 2, nr. 17, vil reglerne for indgreb i meddelelshemmeligheden ved brug af spyware skulle ændres, så anvendelsesområdet afgrænses til de tilfælde, der efter forordningens definition udgør grov kriminalitet. Det indbefatter bl.a., at der ikke vil kunne anvendes spyware til efterforskning af narkotikakriminalitet, hvidvask og visse former for organiseret kriminalitet. Det bemærkes, at politiet i forbindelse med indhentelse af en kendelse om indgreb i meddelelshemmeligheden – ligeledes som forslaget er formuleret – vil skulle oplyse, at der benyttes spyware, hvilket vil bryde med den hidtidige praksis om hemmeligholdelse af politiets efterforskningsværktøjer.

Som forslagets artikel 21 stk. 1 er formuleret, vil der skulle fastsættes materielle og proceduremæssige regler, der sikrer en vurdering af mediemarkedsfusioner, som kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed. Der vurderes, at der desuden vil skulle fastsættes bestemmelser om offentliggørelse af medieejerskab, metode til publikumsmåling samt reklameudgifter.

Kommissionen oplyser, at forslaget ikke berører regler, der er fastsat i direktivet om elektronisk handel (Direktiv 2000/31/EC), direktiv om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked (Direktiv 2019/790/EU), forordningen om forbindelser mellem platforme (forordning 2019/1150), retsakten om digitale tjenester (DSA), retsakten om digitale markeder (DMA) og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Statsfinansielle konsekvenser

Det forventes, at forslaget vil have afledte nationale statsfinansielle konsekvenser, idet der må påregnes et øget ressourceforbrug i forbindelse med administrationen af en række af de foreslåede regler samt ved udpegning eller etablering af en eller flere nationale tilsynsmyndighed(er) til at løfte kravene i forordningen.

Etableringen af det nye europæiske råd for medietjenester for nationale tilsynsmyndigheder kan forventes at kræve ressourcer. Kravene til samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder og medierådet ventes også at medføre et øget ressource-træk, da tilsynsmyndighederne skal besvare henvendelser fra andre tilsynsmyndigheder. Det vil ydermere kræve ressourcer at behandle klager.

Der må ligeledes forventes en forøgelse af ressourceforbruget hos den eller de relevante tilsynsmyndigheder, idet forordningen medfører en udvidet opgaveportefølje. Det bemærkes, at afledte nationale udgifter som følge af EU-retsakter afholdes inden for de berørte ministeriers eksisterende bevillingsramme, jf. budgetvejledningens bestemmelser herom. De statsfinansielle konsekvenser skal konsolideres nærmere, ligesom opgavernes ressortmæssige placering skal afklares.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det er den overordnede vurdering, at forslaget forventes at have samfundsøkonomiske konsekvenser som følge af erhvervsmæssige konsekvenser i form af mindre administrative udgifter for de omfattede virksomheder. Der er på nuværende tidspunkt ikke udarbejdet et estimat af de forventede administrative og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Forslaget har været i høring i EU-specialudvalget for kulturpolitiske spørgsmål og juridisk specialudvalg og er desuden sendt i høring hos generelle interessenter med frist den 8. november 2022. Der vil blive fremsendt et supplerende notat om resultatet af høringen. Derudover har forslaget atter været sendt i høring i EU-specialudvalget for kulturpolitiske spørgsmål med frist den 8. november 2022. Høringen gav ikke anledning til bemærkninger.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at de fleste medlemsstater vil hilse forslaget velkommen og støtte formålet om at sikre mediepluralisme og redaktionel uafhængighed samt styrke det indre mediemarked.

Flere medlemsstater efterspørger, at Rådets Juridiske Tjeneste udarbejder en skriftlig vurdering af, hvorvidt forslaget kan fremsættes med hjemmel i TEUF artikel 114 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger vedr. det indre markeds funktion. Den juridiske analyse skal fokusere på, om formålet med forslaget er at styrke

det indre marked, og om artiklen giver EU den nødvendige kompetence til at fremsætte forslaget.

Et par medlemsstater spørger desuden til, om Kommissionens valg om at fremsætte forslaget som en forordning er hensigtsmæssigt og fremhæver, at et direktiv kan være mere velegnet, når formålet er at indføre minimumsregulering.

Flere medlemsstater fremhæver, at det er vigtigt, at forslaget er i overensstemmelse med Amsterdam-protokollen og anfører, at det kan være problematisk at indføre den regulering på public service området, som der lægges op til i det nuværende forslag.

Formandskabet har lagt op til, at der fremlægges en fremskridtsrapport om forslaget på rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 28.-29. november 2022. Fremskridtsrapporten, som efter det oplyste vil omhandle status for den indledende drøftelse af forslagens enkelte bestemmelser, ventes at opnå tilslutning fra alle medlemsstater.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen noterer sig de af Kommissionen oplyste overordnede formål bag forordningen om at beskytte mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed i EU samt intentionen om at styrke det indre mediemarked.

Regeringen konstaterer, at forslaget lægger op til at indføre en hidtil uset grad af harmonisering på medieområdet, der tidligere har været reguleret nationalt i medlemsstaterne. Regeringen fremhæver, at forslaget skal være proportionalt i forhold til de udfordringer, det skal løse, samt at forordningen skal ligge inden for rammerne af eksisterende lovgivning (f.eks. DSA'en).

Regeringen fremhæver, at den eksisterende regulering i Danmark, i bl.a. radio- og fjernsynsloven, lov om mediestøtte og medieansvarsloven, allerede i dag støtter op om de formål, som forordningsforslaget forfølger, ved at sikre mediepluralisme, mediefrihed og redaktionel uafhængighed i Danmark. Det gælder både i forhold til reguleringen af public service-medier, hvor Danmark i dag har national regulering, der sikrer uafhængige public service-medier, og ift. regulering af øvrige medietjenesteudbydere med nyheds- og aktualitetsindhold. De grænseoverskridende udvekslinger er generelt begrænsede, hvad angår medietjenesteudbydere med nyheds- og aktualitetsindhold i betragtning af deres iboende nationale karakter. Endvidere er danske nyheds- og aktualitetsmedier i almindelighed ikke substituerbare med udenlandske nyheds- og aktualitetsmedier i lyset af, at det danske sprogområde er begrænset.

Regeringen bemærker, at det nye medieråds kompetencer og opgaver samt medlemsstaternes juridiske forpligtelser med fordel kan præciseres nærmere i forslaget, og at de administrative og økonomiske konsekvenser skal vurderes. Tilsvarende kan behovet for at indføre klare og juridisk bindende rammer for, at nationale tilsynsmyndigheder eller -organer kan samarbejde effektivt og virkningsfuldt med fordel

også begrundes nærmere. Derudover skal det afdækkes nærmere, hvilke foranstaltninger, der kan foreslås indført over for medietjenesteudbydere etableret uden for unionen, ligesom medlemsstaternes juridiske forpligtelser bør præciseres.

Regeringen fremhæver, at såfremt medierådet får kompetencer til at regulere uafhængige medier, kan det udfordre mediernes uafhængighed og systemet med Pressenævnet og mediernes selvregulering, som er kendetegnet ved den danske model.

Regeringen bemærker, at bestemmelserne vedrørende indgreb mod medietjenesteudbydere mv. med den begrundelse, at de nægter at videregive oplysninger om deres kilder, og vedrørende brug af spyware mod medietjenesteudbydere mv. med fordel kan præciseres nærmere i forslaget, herunder for så vidt angår den omfattede personkreds. Yderligere kan det i relation til bestemmelsen om spyware overvejes, om definitionen af grov kriminalitet skal udvides til at omfatte yderligere strafbare handlinger, eller definitionen af grov kriminalitet kan udgå. Spørgsmålet om den nærmere rækkevidde af de foreslåede regler om kildebeskyttelse i direktivforslagets art. 4, stk. 2, litra b og c, er også blevet rejst af andre medlemsstater og vil blive søgt afklaret under forhandlingerne.

Regeringen konstaterer, at det skal sikres, at forslaget ikke griber ind i medlemsstaternes ret til at regulere public service medier og kompetence til at yde finansiering til public service medier, som er defineret i Amsterdamprotokollen. Regeringen bemærker, at betydningen af forslagets bestemmelser om sikkerhedsforanstaltninger for public service mediernes uafhængige funktion vil skulle afdækkes nærmere.

Regeringen noterer sig, at der indledningsvist udarbejdes en vurdering fra Rådets Juridiske Tjeneste af, hvorvidt TEUF art. 114 kan benyttes som retsgrundlag for forslaget set i lysets af initiativernes karakter i forhold til forslagets målsætning om at styrke det indre mediemarked.

Regeringen anerkender formålet med at indføre krav til offentliggørelse af medieejerskab for at styrke gennemsigtigheden og bemærker, at de administrative omkostninger for den enkelte medievirksomhed skal vurderes nærmere, og herunder om medievirksomheder alene skal registrere oplysninger ang. reelle ejere én gang.

For så vidt angår bestemmelserne om levering af medietjenester i et digitalt miljø, noterer regeringen, at der foreslås rammer for dialogen mellem medietjenester og onlineplatforme, samt formålet med at skærpe kravene til de store onlineplatforme mhp. at undgå fjernelse og censurering af indhold fra uafhængige medier under redaktionelt ansvar. Regeringen fremhæver, at forordningen ikke bør forringe medlemsstaternes mulighed for at træffe foranstaltninger til at sikre audiovisuelle medietjenester af almen interesse en tilpas fremtrædende placering på digitale enheder i overensstemmelse med artikel 7a i AVMS-direktivet.

På baggrund af ovenstående er der fra dansk side fokus på at få udredt betydningen af de enkelte bestemmelser i forslaget nærmere.

Fra dansk side bakkes der op om, at der på rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 28.-29. november 2022 fremlægges en fremskridtsrapport, som omhandler status for den indledende drøftelse af forslagens enkelte bestemmelser.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har den 27. oktober 2022 været forelagt Folketingets Europaudvalg i form af en tidlig orientering.

Grund- og nærhedsnotat af 7. november 2022 blev oversendt til Folketingets partier den 7. november 2022.

Ad 10. Konklusioner fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om bæredygtig og tilgængelig sportsinfrastruktur

KOM-dokument foreligger ikke

- Vedtagelse

Nyt notat.

1. Resumé

Det tjekkiske formandskab har fremlagt udkast til konklusioner, der omhandler bæredygtig og tilgængelig sportsinfrastruktur.

Konklusionsudkastet tager afsæt i, at konstruktion, renovering og vedligeholdelse af sportsinfrastruktur har negativ indvirkning på miljøet og klimaet ved direkte eller indirekte at generere drivhusgasemissioner. Derudover tages der afsæt i, at sportsinfrastruktur også påvirkes af klimaforandringer, hvilket fører til et fald i antallet af steder til idrætsudøvelse og en reduceret tilgængelighed af sportsfaciliteter i forhold til anvendelse.

Konklusionsudkastet peger på, at konstruktion, renovering og vedligeholdelse af sportsinfrastruktur kan bidrage til bedre og mere sikre forhold for sport og fysisk aktivitet, samtidig med at sportsinfrastruktur kan gøres mere bæredygtig, miljøvenlig, tilgængelig og energieffektiv. Derudover fremhæver konklusionsudkastet nødvendigheden af tilgængelig sportsinfrastruktur i forhold til muligheden for fysisk aktivitet.

Konklusionsudkastet inviterer blandt andet medlemslandene, Kommissionen, idrætsbevægelsen og andre relevante aktører til på forskellig vis at inddrage miljø- og tilgængelighedskriterier i forbindelse med konstruktion, renovering og vedligeholdelse af sportsinfrastruktur samt at understøtte videndeling om bedste praksis i forhold til bæredygtig og tilgængelig sportsinfrastruktur.

Der lægges op til at tilslutte sig konklusionsudkastet, som forventes at blive vedtaget på rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 28.- 29. november 2022.

2. Baggrund

Det tjekkiske formandskab har som et centralt emne for dets formandskab for området for sport valgt at fokusere på bæredygtig og tilgængelig sportsinfrastruktur. Den primære årsag er, at en bæredygtig, tilgængelig og velfungerende sportsinfrastruktur er medvirkende til at give borgere mulighed for at dyrke sport og være fysisk aktive.

Af EU-arbejdsplanen for sport (2021-2024) fremgår det ligeledes, at sportsfaciliteter er et af nøgleemnerne, og at bæredygtigheden af sportsinfrastruktur skal betragtes ud fra et miljømæssigt, socialt og økonomisk perspektiv.

Konklusionsudkastet har været drøftet på sportsarbejdsgruppens møder under det tjekkiske formandskab.

3. Formål og indhold

Konklusionsudkastet har til formål at sætte fokus på, hvordan sportsinfrastruktur kan gøres mere bæredygtig og tilgængelig.

Konklusionsudkastet tager udgangspunkt i, at det i lyset af klimamæssige problemstillinger er vigtigt, at man begrænser de negative konsekvenser for klimaet ved sport og fysisk aktivitet mest muligt. Derudover pointerer konklusionsudkastet, at sportsinfrastruktur bør være tilgængelig for alle.

Under behørigt hensyn til respektive kompetencer og under hensyntagen til nærhedsprincippet, er der i konklusionsudkastet en række anbefalinger til medlemsstaterne, Kommissionen og idrætsbevægelsen samt andre relevante aktører.

Konklusionsudkastet opfordrer medlemsstaterne til bl.a. at:

- Stræbe efter at inkludere miljø- og tilgængelighedskriterier som positive kriterier for at opnå offentlig finansiering til konstruktion, renovering og vedligeholdelse af sportsinfrastruktur.
- Bidrage til at kortlægge eksisterende sportsinfrastruktur, som kan anvendes i planlægningen af ny sportsinfrastruktur.
- Fremme energieffektive løsninger samt brug og genbrug af eksisterende sportsinfrastruktur, ressourcer og cirkulære økonomiske løsninger med henblik på at begrænse anvendelsen af nye materialer.
- Understøtte identificering og eliminering af adgangsbarrierer til sportsinfrastruktur.
- Fremme ikke-diskriminerende adgang for alle uanset handicap, alder, etnicitet, køn, seksuel orientering, sprog, religion, politisk overbevisning og national eller social oprindelse.

Konklusionsudkastet opfordrer Kommissionen til bl.a. at:

- Understøtte udveksling af bedste praksis og fremme initiativer, der retter sig mod inklusion og lige muligheder i forhold til adgang til sportsinfrastruktur.
- Fremme videndeling og bedste praksis, udforske nye aspekter af traditionel planlægning og fremme innovationsforskning, der kan bidrage til at gøre sportsinfrastruktur mere bæredygtig.
- Tage Europarådets arbejde med udvikling af databaser og medlemslandenes registre om sport i betragtning i forhold til andre relevante aktører.

Konklusionsudkastet opfordrer idrætsbevægelser og andre relevante aktører til bl.a. at:

- Fremme bæredygtige, korte forsyningskæder og bæredygtige kriterier i forbindelse med udbudsmateriale til konstruktion, renovering og vedligeholdelse af sportsinfrastruktur.
- Handle ansvarligt i forbindelse med brug af sportsinfrastruktur, når der eksempelvis afholdes sportsbegivenheder i indendørs og udendørs omgivelser, ved i videst muligt omfang at undgå eller genoprette indvirkning på miljøet.
- Lette adgangen til sportsinfrastruktur for personer med handicap, herunder følge relevante nationale og internationale retningslinjer og anbefalinger.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af konklusionsudkastet har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Konklusionsudkastet medfører ikke i sig selv væsentlige økonomiske konsekvenser og vurderes heller ikke i en senere fase at indebære væsentlige konsekvenser for EU's budget, statsfinanserne, samfundsøkonomien, erhvervslivet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Konklusionsudkastet har løbende været i høring i EU-specialudvalget for kulturpolitiske spørgsmål.

Konklusionsudkastet har endvidere været i bred høring ved DGI, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Dansk Firmaidræt (DFIF), Team Danmark (TD), Sport Event Denmark (SEDK), Idrættens Analyseinstitut (IDAN), Lokale og Anlægsfonden (LOA), Anti Doping Danmark (ADD) og International Sport and Culture Association (ISCA).

ISCA, DGI og DFIF har tilkendegivet, at det med fordel kan indarbejdes i konklusionerne, at udvikling af idrætsfaciliteter ikke kan stå alene, men at det skal ske sammen med udvikling af idrætsaktiviteter, så der bygges til fremtidens motionsbehov. Derfor bør facilitetsbegrebet tænkes bredt, da eksempelvis aktiviteter i naturen bliver mere og mere populære, herunder adgang til og stier i naturen, byrum, parker mv.

DIF er tilfredse med, at der sættes fokus på idrættens effekt på arbejdet for klima, miljø og bæredygtighed, herunder idrættens fysiske rammer og transport, som ifølge DIF er de to største kilder til idrættens klima- og miljøaftryk. DIF mener, at øget energirenovering og genbrug af byggematerialer vil have en stor effekt for at nå de nationale klimamål, hvorfor konklusionerne er relevante. DIF har yderligere bemærket, at sikring af respekt for menneske- og arbejdstagerrettigheder i forbindelse med konstruktion og renovering af sportsinfrastruktur ikke alene er en opgave for idrætsbevægelsen.

IDAN har bemærket, at noget tyder på, at sportens påvirkning af CO₂-udledningen er minimal, så det ikke er der, idrættens bidrag skal findes.

LOA og DIF påpeger begge vigtigheden af, at konklusionerne afspejler den danske problemstilling, hvor befolkningstæthed i særligt hovedstadsområdet besværliggør tilgængeligheden til idrætsfaciliteterne.

ADD, TD og SEDK har ikke afgivet høringssvar.

Konklusionsudkastet er atter blevet sendt i høring i EU-specialudvalget for kulturpolitiske spørgsmål med frist den 3. november 2022. Høringen gav ikke anledning til bemærkninger.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er stor opbakning blandt landene til konklusionsudkastet. Der er i den forbindelse en bred opfattelse af, at det er svært at være uenige i konklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Der bakkes op om konklusionsudkastets fokus på en bæredygtig og tilgængelig sportsinfrastruktur.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Ad 11. De seneste kriser og idrættens fremtidige udvikling

KOM-dokument foreligger ikke

- Politisk drøftelse

Nyt notat.

1. Resumé

Det tjekkiske formandskab lægger op til, at sportsministrene drøfter, hvorvidt de seneste kriser (covid-19 og energikrisen) udgør en mulighed for idrættens fremtidige udvikling.

Formandskabet har til brug for drøftelsen fremlagt et diskussionsoplæg, der rejser følgende to spørgsmål:

- 1. Hvordan kan sportssektoren bidrage til at løse disse kriser og være med til at skabe et stærkere og mere modstandsdygtigt Europa? Hvad er EU's og medlemslandenes rolle i den proces?*
- 2. Hvordan kan vi vende disse kriser til muligheder i sportssektoren, og hvilke planer eller best practices har dit land?*

I diskussionsoplægget fremhæver formandskabet, hvilken indflydelse covid-19 og den aktuelle energikrise har haft på folkesundheden, den økonomiske sektor, beskæftigelsen, sociale aktiviteter og muligheden for at dyrke sport og bevæge sig.

Formandskabet fremhæver, hvordan stigende energipriser har resulteret i øgede udgifter til driften af sportsinfrastruktur, og at det betyder, at operatører af sportsinfrastruktur er tvunget til enten at lukke helt ned, øge entréprisen, begrænse brugen af faciliteter, sænke varmen, eller i værste fald sælge eller ændre formålet med sportsinfrastrukturen.

Formandskabet påpeger endvidere, at EU og dets medlemslande har formået at stå sammen og fundet nye, innovative løsninger på fælles udfordringer under disse kriser. Derudover peges der på, at den igangværende energikrise kan føre til nye, miljøvenlige løsninger i forbindelse med konstruktion, renovering og drift af sportsinfrastruktur, hvilket vil bidrage positivt til den europæiske grønne pagt og FN's Verdensmål.

Der lægges op til åbenhed fra dansk side ift. at drøfte, hvorvidt de seneste kriser udgør en mulighed for idrættens fremtidige udvikling, og hvordan sportssektoren kan bidrage til at løse den aktuelle energikrise, da det vurderes at være relevant at erfaringsudveksle på EU-niveau.

Alle lande forventes at deltage i den politiske drøftelse på rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 28.-29. november 2022.

2. Baggrund

Temaet for den politiske drøftelse skal ses i lyset af den aktuelle energikrise og formandskabets fokus på bæredygtig og tilgængelig sportsinfrastruktur.

I flere medlemslande har det været nødvendigt at lukke eller begrænse brugen af sportsinfrastruktur på grund af stigende energipriser, hvilket forhindrer borgere i at dyrke idræt og være fysisk aktive. I en dansk kontekst har DGI og Danmarks Idrætsforbund også udtrykt bekymring om de stigende energiprisers betydning for idrætsforeningerne, da man allerede har set eksempler på idrætsfaciliteter, der må lukke for aktiviteter som konsekvens af stigende energipriser.

Samlet set vurderes den politiske drøftelse at bunde i et ønske fra formandskabet om at erfaringsudveksle på tværs af medlemslandene, samtidig med at man ser på muligheden for at fremskynde udviklingen af bæredygtige og tilgængelige sportsfaciliteter. Under covid-19 så man eksempelvis, hvordan nye aktivitetsformer vandt frem, og innovative løsninger blev opfundet.

3. Formål og indhold

Formålet er at drøfte, hvorvidt de seneste kriser i samfundet udgør en mulighed for idrættens fremtidige udvikling.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Den politiske drøftelse har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Den politiske drøftelse medfører ikke i sig selv væsentlige økonomiske konsekvenser og vurderes heller ikke i en senere fase at indebære væsentlige konsekvenser for EU's budget, statsfinanserne, samfundsøkonomien, erhvervslivet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Diskussionsoplægget har været i høring i EU-specialudvalget for kulturpolitiske spørgsmål.

Diskussionsoplægget er desuden sendt til orientering til DGI, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Dansk Firmaidræt (DFIF), Team Danmark (TD), Sport Event Denmark (SEDK), Idrættens Analyseinstitut (IDAN), Lokale og Anlægsfonden (LOA), Anti Doping Danmark (ADD) og International Sport and Culture Association (ISCA).

Punktet om den politiske drøftelse er atter blevet sendt i høring i EU-specialudvalget for kulturpolitiske spørgsmål med frist den 3. november 2022. Høringen gav ikke anledning til bemærkninger.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Alle lande forventes at deltage i den politiske drøftelse.

10. Regeringens generelle holdning

Der lægges fra dansk side op til at se positivt på at erfaringsudveksle på EU-niveau om håndtering af kriser, således at bæredygtige løsninger når bredt ud til gavn for idrættens fremtidige udvikling og samfundet generelt.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.